

[Gade]

tanken om at lade kommunerne spille en større aktiv rolle i udarbejdelsen af planer og formidlingen ved at få nogle biogasanlæg op at stå i praksis.

Når jeg har taget ordet, er det først og fremmest i anledning af diskussionen om finansieringen. I disse diskussioner, hvor der både er nogle, der har villet overbyde, og nogle, der har villet underbyde med hensyn til afgiften på kunstgødning, har socialistisk folkeparti hele tiden sagt: lad os starte med et beløb på f.eks. 50 øre pr. kg, et beløb, der kan finansiere denne miljøstøtte, lad os starte et sted; det er der et perspektiv i. Når vi har introduceret en afgift, kan den bruges til rigtig afgiftsstyring, hvis der viser sig flertal for det. Men at udskyde diskussionen er for mig at se det samme som, at vi måske ikke får afgiften. Derfor er det fantastisk vigtigt for os at understrege, at vi skal have den afgift introduceret nu, og jeg vil i den forbindelse sige til fru Lone Dybkjær, at jeg synes, der var for meget uld i den melding, der kom heroppefra. Jeg vil spørge, om fru Lone Dybkjær mener noget andet nu end dengang, da vi havde sagen til behandling, den 31. maj 1985. Da sagde fru Lone Dybkjær (Folketingstidende 1984-85, sp. 11311):

»... jeg kan med det samme sige, at udgangspunktet for os vil være – det tror vi simpelt hen er nødvendigt – at der under en eller anden form indgår en afgift på handelsgødning.«

Det var altså nu i efteråret og ikke i en langsigtet, samlet plan om afgiftsstyring – en god og principiel diskussion, som vi skal have – at fru Lone Dybkjær gav udtryk for at der kunne være fare ved en afgift; det skulle ses i sammenhæng med strukturpolitikken.

Det er vores faste opfattelse, at dette her netop set i sammenhæng med strukturpolitikken, hvis disse midler føres tilbage til landbruget, er det redskab, der kan sikre en struktur på landet med mindre brug og sikre den mest pressede del af dansk landbrug, altså de små brug med animalsk produktion. Det er dem, der er i klemme, det er dem, der har de største problemer, og det er derfor, vi skal kanalisere midlerne derhen. Afgiften er det første, der skal ske i så henseende. Vi kan udmærket hurtigt diskutere de mere langsigtede perspektiver, men det må være i en anden sammenhæng. Det kan ikke nytte at sige nej nu, hvor vi har chancen for at in-

roducere afgiften, fordi man vil have en meget større bagefter.

Lone Dybkjær (RV):

Til både VS' og SFs ordførere vil jeg sige, at det jo er et kendt politisk trick kun at citere en del af det, man siger, og derfor vil jeg gerne have lov til at citere resten af det afsnit, der så flittigt er citeret fra her. Det er rigtigt, at jeg har sagt:

»... jeg kan med det samme sige, at udgangspunktet for os vil være – det tror vi simpelt hen er nødvendigt – « – og jeg kommer så til, hvad nødvendigheden går på – »at der under en eller anden form indgår en afgift på handelsgødning. Vi har været så meget indsyttet i finanslovsforhandlinger, at vi tror, det bliver meget vanskeligt uden en sådan afgift at finde de fornødne midler.«

Det er den ene side af nødvendigheden, og så siger jeg videre:

»I øvrigt mener vi også, det vil være rigtigt, at handelsgødning så småt begynder at bidrage lidt til finansieringen af det husdyrbrug, som, hvis det ikke var der, jo ikke ville være så interessant for dem, der også bruger meget handelsgødning, nemlig brugene uden dyr.«

Der er altså en dobbeltsidighed i det, vi sagde: dels mener vi, det er nødvendigt at finde de fornødne midler, og det må vi diskutere, dels synes vi, det er rimeligt, at handelsgødning også bidrager, alene af den grund, at det ikke skal tage sig ud, som om det alene er husdyrgødningen, der er et problem; handelsgødningen er også et problem.

Det, jeg derfor synes vi i denne diskussion skal prøve på at finde ud af her og nu, er, hvad vi vil med en sådan afgift: om vi vil opnå styring eller vi blot vil opnå nogle penge eller vi ligefrem vil lave en eller anden form for straffeaktion.

Efter min opfattelse – og det har jeg også sagt, da jeg var oppe sidst – er det vigtigt, at afgiften er et styringsmiddel. Men hvis vi lægger 10 pct. på handelsgødningen, skal vi ikke bilde os ind, at vi laver nogen form for styring af det her, for jeg tror ikke, forbruget vil ændre sig, hvis der kommer en 10 pct.s afgift på handelsgødning. Dermed være ikke sagt, at vi ikke skal tage den, men vi skal bare sige, hvad det er, vi vil med den: vi vil skaffe nogle penge.